

1429 1. Beh. af Lovf. om en Forandr. i L. om Valgmenigheder af 15. Mai 1868. 1430

Ser og trediyte Møde.

Tordagen den 25de Januar kl. 1.

Forhandlingsprotokollen for forrige Møde blev oplæst og vedtagen.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Forelæggelse ved Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet af „Forflag til Lov om Tillæg til forskjellige Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet vedrørende Lønningslove.“

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet: Jeg har herved den Ære at forelægge det høie Thing „Forflag til Lov om Tillæg til forskjellige Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet vedrørende Lønningslove“. Dette lille Lovforslag er bygget paa de samme Grunde og i det Hele taget gennemført efter de samme Regler som de to tilsvarende Lønningslovsforslag, der allerede ere forelagte det høie Thing af Finansministeren og af Justitsministeren.

Formanden: Exemplarer af det forelagte Lovforslag ville blive omdelte.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af „Forflag til Lov om en Forandring i Lov om Valgmenigheder af 15de Mai 1868.“ (Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 21—22).

Høgsbro: Denne Sag er jo meget vel bekendt for Thingets ærede Medlemmer, den har allerede en gammel Historie i vor lovgivende Forsamling, ligesom den jo ogsaa har været forhandlet i Kirkekommissionen. Saaledes som den her foreligger, gaar den jo blot ud paa at tage den Friist af 5 Mar bort, som er sat i Loven af 15te Mai 1868. Det vil imidlertid ogsaa være de ærede Medlemmer bekendt, at der saavel her i Salen som i Kirkekommissionen er blevet ytret meget bestemte Ønsker om at faae andre betydelige Ændringer ind i Lovforslaget, ligesom ogsaa at den oprindelig gif her fra Thinget i en helt anden Skikkelse end den, hvori den endelig blev vedtagen. Jeg kan derfor ikke tro Andet, end at Thinget ogsaa nu skulde være villigt til at omæandre dette lille Lovforslag saaledes, at det kom til mere at fyldestgjøre de Ønsker, Thinget tidligere har næret

25de Januar.

angaende denne Sag, og det saa meget mere, som det forekommer mig, at de Erfaringer, som vi have indhøstet i de Mar, i hvilke Loven har bestaaet, netop tyde hen paa, at det ingenlunde var uden Grund, at man ønskede for Exempel baade en friere Brug af Kirkerne for dem, der danne Valgmenigheder, og tillige Net til at kunne faae theologiske Kandidater ordinerede for sig til Valgmenighederne. Disse to Hovedpunkter, der ere komne frem i det andet Thing, antager jeg ogsaa, at man her fra Thinget ønsker bragt ind i Loven, og der vil vistnok blive stillet Ændringsforslag herom ved anden Behandling, i alt Fald forbeholder jeg mig, hvis ingen Anden skulde gjøre det, at stille Forslag i denne Retning. Jeg sagde, at Erfaringerne forekomme mig at have talt derfor, thi det er jo Noget, vi Alle vide, at denne Lov egentlig kun er kommen til Anvendelse paa saadanne Steder i Landet, hvor der er en forholdsvis temmelig tæt Befolkning og en forholdsvis ret god Velstand, hvormod den i andre Egne af Landet, hvor der vistnok ikke har været mindre Trang tilstede til at benytte den, ikke er kommen til Anvendelse. Jeg skal for Exempel henvise til de tyndtbefolkede Egne i Sylland, hvor Folk jo ofte have meget langt til deres egen Præst og i Almindelighed, hvor de ikke ere saa heldige at finde sig tilfredsstillende ved ham, vel have endnu længere til andre Præster, som de kunne stemme mere overens med. I saadanne Egne vil det være en Umulighed at faae denne Lov gennemført, fordi Folk, naar der da ikke er ganske overordentlige Omstændigheder tilstede, mangle de fornødne Penge baade til dermed at kunne bygge sig selv en Kirke eller et Bedehus og i Særdeleshed til dermed at kunne lønne en Præst, saaledes som det her er bestemt, nemlig en saadan, der tidligere har været ansat i Folkekirkens Tjeneste, hvormod der jo er langt mere Udset til, at de kunne faae en saadan Mand, naar der blev givet Tilladelse til at antage en ung theologisk Kandidat, som ikke har Familie, og som de derfor langt lettere maatte kunne lønne. Der er ligeledes en anden Del af Landet, hvor jeg ogsaa tror, at der er meget stor Trang til en saadan Lov, uden at den vil kunne komme til Anvendelse, saalænge de nuværende Bestemmelser gjælde, nemlig her i selve Hovedstaden, i Kjøbenhavn. Saalænge det er bestemt, at man skal have en særskilt Kirke, vil Loven allerede derved vanskeligt kunne bruges her, da det jo her er meget bekosteligt at skaffe sig den fornødne Grund og Bygning. Faldt denne Bestemmelse bort, vilde Loven allerede lettere kunne